

nomías que más van a crecer en los próximos años”.

Por lo tanto, sí que tiene miembros en el gobierno que reconocen el buen trabajo, las buenas políticas y el buen funcionamiento de la economía valenciana. De hecho, estoy convencido de que el propio presidente del gobierno lo reconoce también. Es consciente de que en España hay una comunidad autónoma, la Comunidad Valenciana, que funciona muy bien, que tiene buenas políticas puestas en marcha y que hay un modelo de prosperidad y de creación de empleo.

Se olvida el presidente del gobierno –¿por qué?– en el debate del estado de la nación. En cambio, el presidente del Partido Popular no solo se acuerda sino que lo pone como ejemplo, exactamente igual que hacen otros miembros del gobierno de España. ¿Dónde está el interrogante? ¿Cuál es la cuestión? ¿Cuál es el problema? Pues bien, creo haberlo averiguado, creo haberlo averiguado. (*Protestes*) Hubo un portavoz que sí que habló de la Comunidad Valenciana, el de Esquerra Republicana de Cataluña, (*remors*) y dijo: “Lo mejor que ha hecho el presidente del gobierno, Rodríguez Zapatero, durante este año ha sido derogar el transvase del agua del Ebro”. Sí que se refirió a la Comunidad Valenciana el portavoz de Esquerra Republicana de Cataluña, sí que se refirió para decir muchas cosas, todas ellas en contra del futuro de nuestra comunidad. De ahí que el presidente del gobierno, atenazado por sus socios (*protestes*) de Esquerra Republicana de Cataluña, le sea imposible hablar públicamente de la Comunidad Valenciana. Esta es la respuesta a este interrogante.

¿Cómo es posible que no se hable de agua para la Comunidad Valenciana y sí que se hable de otras comunidades autónomas cuando se habla de sequía? Estamos viviendo la peor sequía en muchísimos años y el gobierno de España obvia a la Comunidad Valenciana. Pues yo creo que una contestación a este interrogante es precisamente este. El gobierno socialista de España está atenazado por Esquerra Republicana de Cataluña, que hace que el gobierno de España no pueda desarrollar, posiblemente, sus reflexiones en torno a la Comunidad Valenciana. Y esta es la especialidad de esta legislatura en relación con nuestra comunidad: no al agua, no a nuestra personalidad, (*protestes*) no al desarrollo económico de nuestra comunidad, no a los instrumentos que nos permiten ser competitivos, no al futuro de la Comunidad Valenciana, porque tenemos un gobierno al que le es imposible hablar de la Comunidad Valenciana porque está atenazado por un grupo político, que es el que le da la mayoría en el Congreso de los Diputados y que, entre otras premisas, le obliga a que no se hable de la Comunidad Valenciana y a que no se pongan en marcha proyectos para la Comunidad Valenciana.

Pese a eso, pese a eso, sabemos que el gobierno de España sabe lo que es la Comunidad Valenciana. Sabemos que el gobierno de España pone como ejemplo a la Comunidad Valenciana, como comunidad de dinamismo y de creación de empleo y de futuro para toda España. Lo sabemos porque los secretarios de estado vienen por aquí y dicen que este es el modelo de crecimiento que necesita España para seguir prosperando en el futuro, que aquí es como se hacen bien las cosas. Y el problema es, uno, que están atenazados por Esquerra Republicana de Cataluña, y dos, que el Partido Socialista en la Comunidad Valenciana no es capaz nunca de defender los intereses de nuestra comunidad.

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor president.

Anem a passar a la següent pregunta, que formula l'il·lustre síndic del Grup Parlamentari Socialista, senyor Joan Ignasi Pla.

El senyor Pla i Durà:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, quina opinió li mereix el funcionament del Consell? (*Veus*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Té la paraula el Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Pues mire, yo sinceramente creo que excepcional. (*Remors*) Lo creen la mayoría de los ciudadanos de la Comunidad Valenciana y, en su foro interno, usted también lo cree. (*Veus. Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor president.

Té la paraula l'il·lustre síndic senyor Pla.

El senyor Pla i Durà:

Gràcies, senyor president.

Ha canviat vosté el terme. Era *fenomenal* i ara ha passat a ser *excepcional*. (*Veus*) La veritat és que reflectix clarament la seua intervenció breu, quin és el seu estat de situació.

Jo crec que fa falta que baixi a la realitat, senyor Camps. Crec que fa falta que baixi a la realitat i que reconega, com quasi tot el món mínimament informat, és a dir, aquells que escolten algun mitjà de comunicació i lliguen algun diari, a més de Canal 9, perquè els que veuen Canal 9 segurament no estaran informats, com dic, que reconega el que quasi tot el món sap, que el seu govern, el Consell, està dividit, enfrontat i està paralitzat.

Reconega que el president de la Diputació de València va desautoritzar de manera clara al seu portaveu, quan aquell magnífic espectacle que donaren vostés en l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. Reconega que el president de la Diputació d'Alacant permanentment ha desautoritzat a la nova consellera de Turisme. Reconega que el president de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies ha manifestat públicament que no reben fons per als ajuntaments, del Consell, perquè ell està adscrit a un sector que no és el seu. Reconega que el senyor Blasco ha declarat públicament, i això està escrit, que hi ha consellers que no donen la talla. Reconega que la consellera de Benestar Social diu, del seu company Blasco, que no ofén qui vol, sinó qui pot. (*Veus*)

Senyor Camps, baixi a la realitat i reconega de veritat l'enfrontament en el seu govern, reconega'l, perquè no hi ha millor forma d'abordar un problema que reconèixer l'existència del problema. Reconega que la guerra és de tal magnitud que no es priven vostés ni de traure a la llum pública el que són deliberacions secretes del Consell. Reconega que un membre del seu Consell es va encarregar de cridar els mitjans de comunicació per a transmetre l'enfrontament, la

discrepància –segurament normal per a vosté, perquè com el seu Consell és excepcional, segurament seria normal–, eixe enfrontament intern entre la consellera de Turisme i la... Però vosté encara no sap qui ha sigut, segurament. I per això ara se'ls emporta a tots a fer un tancament per a vore si definitivament, en eixa espècie de tancament espiritual, vosté es capaç d'aclarir qui d'ells ha sigut el que ha fet un acte que no pot fer, que és transmetre les deliberacions del Consell.

Mire, fa poc temps, fa molt poquet de temps, al voltant d'este succeït, un membre del grup parlamentari va dir que el seu Consell pareixia un circ, pareixia un circ. Sort que no va dir qui era, o no va identificar qui era el pallasso i qui era l'equilibrista, perquè això és lamentable, el que està passant en el seu Consell.

Reconega, senyor Camps, la seua incapacitat per a governar. Mire, vosté va fer una crisi de govern ara fa un any, en agost, i va dir que amb això se solucionaven tots els problemes. I l'únic que sabem a dia de hui, i que vosté ha de reconèixer, és que això l'únic que ha suposat són més diners, més diners en alts càrrecs, més diners en despeses per a fer funcionar un govern que, evidentment, està donant mostres d'esgotament, d'incapacitat per a fer front als problemes dels valencians.

I, per tant, reconega que per això ara, en la situació actual, no pot fer una altra crisi de govern, perquè faria ja el ridícul. És a dir, tindria en dos anys dos governs, i seria el tercer. I per això no pot actuar.

Reconega, senyor Camps, en definitiva, que el problema és vosté. El problema és vosté, que vosté és incapaç de dirigir, vosté és incapaç d'actuar, vosté és incapaç d'imposar i tindre autoritat suficient per a fer que el seu govern governe, perquè vosté és una persona que no té criteri, com està demostrant dia a dia mantenint un govern que cada dia que passa tots poden vore que està més dividit, més enfrontat, més allunyat de la realitat i més en la baralles internes i en els problemes seus, els problemes seus, però no està afrontant, evidentment, la situació que necessiten els valencians.

Mire, vosté, senyor Camps, és el problema. Reconega hui que no és capaç de posar ordre en el seu Consell, reconega hui que molts espanyols veuen en la Comunitat Valenciana un referent de la seua economia, un referent de la seua..., però no gràcies al seu govern, ho veuen gràcies als empresaris, ho veuen gràcies als treballadors, ho veuen gràcies a esta societat valenciana que té força i capacitat i condicions per a tirar endavant (*aplaudiments*) i no gràcies a vosté i al seu govern, que cada dia que passa donen més mostres de debilitat i d'incapacitat per a governar.

Vosté porta dos anys en guerres internes, en lluites, en conflictes, sense governar, i el que més necessita esta comunitat és un president que tinga autoritat, que tinga criteri i que faça del seu equip un veritable equip i no un circ mediàtic (*veus*) com avui és el Consell de la Generalitat, un circ mediàtic...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Pla...

El senyor Pla i Durà:

...que no resol els problemes de la gent.
Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Té la paraula el molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señora presidenta.

La verdad es que estaba viendo las caras de sus compañeros de grupo parlamentario y estaban desesperados (*veus*), han animado un poco... Desesperados porque no entraba en el tema y han tenido que arrancar un aplauso para darle a usted un poco de apoyo. (*Veus*)

Soy un problema, señor Pla, para usted, y ¿sabe por qué he sido un problema para usted?, porque a usted le encantaría que la Comunidad Valenciana no funcionase, (*veus*) usted querría que en la Comunidad Valenciana no se generase empleo, usted querría que no hubiese inversiones, usted querría que la Comunidad Valenciana no tuviese la fuerza que tiene en España y en Europa (*veus*), y usted lo querría, y es una pena, porque fundamentalmente usted lo que tiene que intentar es liderar la oposición al Gobierno y no a la Comunidad Valenciana.

Debe tener pesadillas conmigo, señor Pla, pero, bueno, así es la vida, ¡qué le vamos a hacer! (*Veus*) Mire, los datos económicos de generación de empleo, de prosperidad, de infraestructuras, de modelo, de propuesta, son todos positivos, todos. Lo digo yo, lo dice el Gobierno, lo dice la sociedad y lo dice el gobierno socialista de Madrid, que el otro día le volvieron a dar un disgusto, (*veus*) ¡un disgusto! Se viene el secretario de estado de economía, se pone a su lado y le dice, “no, no, señor Pla, no, esto funciona, esta comunidad está muy bien gobernada, (*veus*) aquí se genera empleo y hay dinamismo”.

Pero usted ha abandonado: Uno, la posición de alternativa, la ha abandonado. Dos, la posición de defensa de los intereses de la Comunidad Valenciana. Tres, la labor de oposición. Y cuatro, el trabajo serio, responsable y a favor del proyecto de Comunidad Valenciana.

Señor Pla, le invito a que se trabaje los temas, le invito a trabajar de verdad, en el partido, en la oposición, le invito a sumar con su trabajo el esfuerzo que todos los días hay que hacer desde el Gobierno, desde la Cortes Valencianas y desde la sociedad valenciana.

Usted no puede ir, porque usted tiene una gran responsabilidad, a golpe de titular de algún medio de comunicación, no puede ser. Usted no puede armar una oposición a base de filtración, usted no puede hacer un análisis aquí periodístico, porque usted es el líder de la oposición y pretende ser la alternativa al gobierno del Partido Popular.

Se espera mucho siempre de la mayoría de la oposición en un proyecto político de comunidad, se espera una reflexión seria, se esperan propuestas, se esperan modelos de contraste, se esperan ideas, ¡ideas!, y usted, después de veinticuatro sesiones que he venido compareciendo aquí, delante de todos ustedes, no ha dado una sola idea a favor de la comunidad, (*veus*) no se ha comprometido nunca con la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

Nunca, no le he oído decir nunca “es verdad que el gobierno socialista de Madrid no está haciendo las cosas que debería a favor de la Comunidad Valenciana”, (*veus*) y decir “y estoy dispuesto, señor presidente, a estar con usted en la defensa de los intereses de la Comunidad Valenciana”. (*Veus*)

Lleva dos años de agitación. Perdió las elecciones hace dos años, señor Pla, volvió a perder las elecciones en la Comunidad Valenciana en el mes de marzo, volvió a perder las elecciones en junio y pierde en todos los sondeos y encuestas que se hacen en esta comunidad, y, eso, entiendo,

es un drama. Cambie el chip, señor Pla, yo le invito a que trabajemos juntos por le futuro de la Comunidad Valenciana. Invito de verdad a la oposición política de nuestra comunidad a hacer una gran comunidad, tenemos la gran oportunidad de la historia de esta comunidad y no podemos dejar perder esa oportunidad, y necesitamos a la oposición política también, necesito que los que representan a tantos miles de valencianos se pongan a favor de la Comunidad Valenciana y no estén pensando en las elecciones del 2007, que volverán a perder, porque es necesario que esta comunidad cuente con todos los que tenemos que trabajar a favor de esta comunidad.

Tengo la enorme suerte de viajar representando a la Comunidad Valenciana como presidente de la Generalitat. Las cosas que se dicen de nuestra comunidad fuera de esta comunidad, en España y fuera de España, son magníficas, todo el mundo ubica a nuestro territorio como un territorio de prosperidad, de futuro, de dinamismo, de generación de empresas, de empleo y de inversiones, de tecnología, de modernidad, de innovación. Esta es la Comunidad Valenciana que estamos haciendo entre todos, todos los valencianos, el Gobierno, el grupo mayoritario, menos el grupo político de la oposición.

Y es una pena, porque ustedes también son importantes, (*veus*) la democracia la representamos todos juntos. Y yo le pediría, señor Pla, una idea; con que me dé alguna vez alguna idea, podré decir que además de cómo funciona mi sociedad, de, además, cómo funciona la economía, de cómo estamos haciendo realidad un gran proyecto de comunidad autónoma, un gran proyecto político, tengo la enorme suerte de poder contar con un grupo en la oposición que está a favor también de la Comunidad Valenciana. Para mí también sería una gran satisfacción.

Creo que hemos puesto todo en marcha, creo que esta comunidad tiene claro cuál es el modelo económico, social y de futuro en cuanto a sus expectativas para seguir generando prosperidad. Lo que todavía no he conseguido y voy a intentarlo estos dos años, es sumar a la oposición política...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor president...

El señor presidente del Consell:

...al proyecto de Comunidad Valenciana.
Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor president.

Anem a passar a l'última pregunta, que li correspon a l'il·lustre síndic del Grup Parlamentari Esquerra Unida-L'Entesa, en Joan Ribó i Canut.

El señor Ribó i Canut:

Senyor Camps, jo no li vull recordar una cosa que deu ser una de les seues creus, i és que la nostra comunitat en això sí que és pionera, en deute i en dèficit públic.

En el 2004 tenim un deute que dobla, pràcticament, el percentatge respecte al producte interior brut de la mitjana estatal. En el 2003 tinguérem un dèficit que era més gran que la suma de tota la resta de comunitats autònomes...

I, mire, açò té dos motius. Té un motiu conjuntural, i és que vostés fan una política de malbaratament de recursos,

d'obres faraòniques... Li'n recordaré algunes: Terra Mítica, Mundo Ilusión, aeroport de Castelló, el contracte de Julio Iglesias... N'hem parlat moltes vegades d'açò.

Però hi ha un altre motiu estructural: els valencians estem mal finançats autonòmicament. Si analitzem, per exemple, del 1990 al 1999, la dècada passada, nosaltres hem vist com el finançament dels valencians va començar en el 1990 amb un dèficit respecte a les comunitats autònomes comparables de 14.000 pessetes, per a acabar en el 1999 amb més de 50.000 pessetes.

Açò va provocar, per exemple, que el seu antecessor, don Eduardo Zaplana, plantejara seriosament un canvi de model de finançament, que s'impulsà i es posà en marxa fa tres anys. Senyor Camps, com valora aquest model de finançament?

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El señor presidente del Consell:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories, el model de finançament que es va ficar en marxa fa pocs anys és un model que a les societats dinàmiques que generen riquesa ens dóna més capacitat d'ingressos i, per tant, més capacitat també de fer inversions i d'apostar per la nostra societat del benestar.

En dos anys d'aplicació del nou model, 700 milions d'euros més gràcies a este model que amb l'anterior model, un model, a més, que compta amb la unanimitat dels grans partits polítics d'Espanya i també de totes les comunitats autònomes.

És a dir, és un model que té el recolzament de la unanimitat de les comunitats autònomes, que, a més, garantix estabilitat i, a més, garantix per a economies dinàmiques com la Comunitat Valenciana més ingressos que l'anterior model. Un model, per tant, vigent, efectiu i del que jo crec que els valencians podem estar absolutament contents.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor president.
Té la paraula, senyor Ribó.

El señor Ribó i Canut:

Senyor Camps, mire vosté, aquí hi ha un problema seriós, perquè vosté ha dit el creixement, però hi ha una cosa que no ha dit: en aquestos anys s'ha generalitzat pràcticament la cessió de competències en sanitat i en educació i ara es pot comparar amb la mitjana estatal.

En dos anys, també, les dades del 2003-2004, Ministeri d'Administracions Públiques: en el 2003, el diferencial de finançament per càpita de la Comunitat Valenciana respecte a la mitjana era de 498 euros; en el 2004, de 460.

Açò, només fent números, suposa prop del 20% del pressupost, este diferencial. I, mire, a nosaltres açò ens interessa per una cosa, ens interessa perquè després açò es nota en les ràtios d'hospitals per mil habitants, ens interessa en les ràtios de recursos per als alumnes en educació pública, ens interessa en veure com després no es fa allò que s'hauria de fer, per exemple, en serveis socials... Ens interessa per